

[Undervisningsministeren.]

tiden, men forsøge at få sagen ordnet nu. Jeg vil gerne svare det ærede medlem hr. Frede Nielsen, at det er ikke mig alene, der bærer ansvaret i hele denne sag. Jeg har ikke engang været undervisningsminister i halvandet år, og de sager angående skolebyggeri i Sønderjylland, som vi i det halvandet år har fået forelagt i ministeriet, er altid blevet behandlet med alvor og med forståelse for de ganske særlige forhold, der her gør sig gældende. Vi har forsøgt at arbejde sådan, at der ydedes alt, hvad der kunne ydes indenfor de foreliggende mulighedsgrænser; så i og for sig har jeg ikke nogen dårlig samvittighed på dette område.

Med hensyn til den omtalte million, som blev strøget, og som fortsat er strøget, har det ærede medlem hr. Karl Olsen allerede givet et svar. Denne strygning er, om jeg så må sige, rent pro forma, den vil ikke kunne hindre noget skolebyggeri. Nej, det, det drejer sig om, er selve materialebevillingerne, som jo ikke har været store; men jeg mener, som jeg også har gjort rede for, at vi i den henseende har taget alle de hensyn, vi kunne tage.

Det ærede medlem hr. Frede Nielsen spurgte, hvordan man skulle fortolke udtrykket „tyndt befolkede egne“, om der i ministeriet stadig var uklarhed i så henseende. Dertil skal jeg svare, at man i ministeriet har forsøgt at finde en regel for, hvordan man skulle afgøre, hvad der var tyndt befolkede egne, og hvad der ikke var tyndt befolkede egne. Da man ikke kunne komme til fuld klarhed herover, er man gået over til — hvad jeg også redegjorde for — direkte at forespørge skoledirektionerne om dette forhold.

Det ærede medlem kom i sin tale, hvori han stadig vendte tilbage til de samme ting, også flere gange tilbage til en sammenligning mellem skolebyggeriet i Sydslesvig og skolerne i Nordslesvig og talte i denne forbindelse om det iøjnefaldende misforhold, der her var tilstede. Jeg synes, forholdene de to steder er så forskellige, at der ikke er nogen grund til altid at spille det ene område ud imod det andet. Desuden ved det ærede medlem hr. Frede Nielsen lige så godt som jeg, at der er mangfoldige barakskoler i Sydslesvig, som ikke er attråværdige, men ligger på et meget lavt plan.

Herefter vil jeg gerne rette et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Heick, idet jeg forbeholder mig at vende tilbage til det ærede medlem hr. Frede Nielsen om lidt. Det ærede medlem hr. Heick sammenlignede mig med en høne; havde det endda været

en hane; men det gør nu ikke så meget. Det ærede medlem talte om, at de kommuner, der af forskellige grunde har været forhindret i at bygge, og som nu står overfor byggeopgaver, ikke bør stilles ringere end dem, der byggede, da den årlige bevilling løb — det ærede medlem hr. Frede Nielsen var jo inde på det samme. Det er jeg fuldstændig enig med de herrer i; det skal de ikke, såvidt det står til mig. Når begge de herrer efterlyser tilsagn om et tilskud — som det ærede medlem hr. Heick udtrykte det: „et tilskud til Burkal og ligestillede sogne“ — til skolebyggeri, så forekommer det mig selvindlysende, at Burkal og ligestillede sogne kan få tilskud af de 8 mill. kr., fordi de hører til de sogne, der som tyndt befolkede har krav på at få deres andel. Der mener jeg at sagen på forhånd er oplagt, også i henhold til det, jeg sagde før. Altså, såvidt det står til mig, skal alt blive gjort for at skaffe de nødvendige tilskud; så ved jeg ikke, om man vil kalde det a conto-udbetaling eller særudbetaling på den million, som jo nok er strøget. Jeg tror ikke, at noget skolebyggeri i og for sig behøver at blive forsinket på grund af tilskuddene. Så meget vil jeg sige: når det drejer sig om løfter med hensyn til bevillinger, må en minister altid tage det forbehold, at han må sige: såvidt det står til mig.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) spurgte mig direkte, om det har været overvejet i ministeriet at tage taksterne op til overvejelse og føre bevillingerne à jour. Dertil skal jeg svare, at det er allerede sket. Det skete i 1950, da der fandt en forhøjelse på 25 pct. sted.

Komme ind på hele problemet skolebyggeri i Danmark, vil jeg egentlig ikke gerne her i eftermiddag; det kan måske ske ved en anden lejlighed.

Ordføreren for forespørgerne (Frede Nielsen): Det ærede medlem hr. Heick kom med nogle tal fra sit eget sogn, Burkal sogn, og enkelte andre kommuner, tal, der var meget belysende, tal, som jeg var meget glad for at få frem i debatten, fordi de på en meget kraftig måde, synes jeg, understreger de særlige forhold, jeg havde fremhævet i min indledning. Jeg havde gjort opmærksom på, hvilke særlige forhold der havde gjort sig gældende, og hvilke særlige opgaver der hidtil havde båndlagt kræfterne i så vidt udstrækning i Sønderjylland, og at vi dér havde forklaringen på, at det stadig var ønskeligt og rigtigt at yde Sønderjylland en særhjælp.

Det ærede medlem hr. Heick talte i denne